

Sygn. akt I ACz 900/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący: SSA Agnieszka Sołtyka

Sędziowie: SSA Eugeniusz Skotarczak (spr.)

SSA Maria Iwankiewicz

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa Z. C.

przeciwko Gminie Ś.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 22 września 2014r.

sygn. akt IC 402/14

postanawia:

I. odrzucić ponowny wniosek powoda o ustanowienie pełnomocnika z urzędu;

II. oddalić zażalenie.

SSA M. Iwankiewicz SSA A. Sołtyka SSA E. Skotarczak

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 września 2014r. Sąd Okręgowy w Koszalinie odrzucił pozew.

W złożonym pozwie powód domaga się zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kwoty 130.000 zł tytułem zwrotu nienależnego podatku rolnego zapłaconego przez powoda wraz z naliczonymi odsetkami i kosztami egzekucyjnymi za lata 1994, 1995 i 1996 oraz kwoty 1.500.000zł za „świadome i celowe doprowadzenie do bankructwa (...) poprzez bezprawne naliczanie i egzekwowanie nienależnego Gminie podatku rolnego wraz z odsetkami i kosztami postępowania egzekucyjnego” oraz za „znaczną utratę zdrowia i ogromne straty finansowe i materialne poniesione przez powoda (...)”. Sąd Okręgowy stwierdził, że w sprawie toczącej się przed tym sądem pod sygnaturą IC 1/08 powód występował już z identycznymi żądaniami – domagał się zasądzenia od tej samej pozwanej, co w niniejszej sprawie, tych samych kwot i z tego samego tytułu. Wyrokiem z dnia 25 listopada 2008 r. powództwo zostało oddalone, a wyrok jest prawomocny. W oparciu o powyższe Sąd wskazał, że zachodzi przesłanka z art.199 § 1 pkt 2 k.p.c., albowiem niedopuszczalne jest ponowne orzekanie o roszczeniu, o którym już prawomocnie rozstrzygnięto.

Powód zaskarżył to postanowienie zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że powód występuje z identycznymi żądaniami jak w sprawie pod sygn. IC 1/08. Zarzucił, iż nie zostało uwzględnione, że w tamtym postępowaniu został pozbawiony możliwości obrony, albowiem sąd odmówił wydania powodowi odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, a tym samym uniemożliwił mu wniesienie apelacji, jak również oddalił jego wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji. Z tych względów powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz ustanowienie dla powoda pełnomocnika z urzędu.

W uzasadnieniu zażalenia powód podniósł nadto, że wyrok w sprawie IC 1/08 jest nieprawidłowy, a zatem sąd winien naprawić błąd, ponownie rozpoznać powództwo, zamiast dokonywać zwrotu pozwu.

W zażaleniu zawarł powód wniosek o pełnomocnika z urzędu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniosek powoda o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, był ponownym wnioskiem w tym zakresie. Poprzedni został prawomocnie rozpoznany postanowieniem referendarza sądowego, a następnie w wyniku rozpoznania skargi powoda przez Sąd Okręgowy. Powód nie przytoczył nowych okoliczności uzasadniających uwzględnienie wniosku. Z tego względu na podstawie art. 117² § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny wniosek odrzucił.

Zażalenie nie jest zasadne.

Okoliczności podniesione w zażaleniu, nie dają podstawy do wzruszenia zaskarżonego postanowienia, i to niezależnie od tego, czy zarzuty, jakie zgłasza powód w stosunku do postępowania prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Koszalinie pod sygn. akt IC 1/08 są uzasadnione.

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. sąd odrzuca pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Przepis ten wyraża bezwzględny zakaz rozstrzygania o tym samym roszczeniu pomiędzy tymi samymi stronami więcej niż jeden raz. Równolegle nie mogą toczyć się postępowania dotyczące tego samego roszczenia, a jeśli o danym roszczeniu prawomocnie orzeczono, to ponowne postępowanie w przedmiocie tego roszczenia jest niedopuszczalne. Nie ma przy tym znaczenia, jakiej treści zapadło rozstrzygnięcie (czy roszczenie zostało uwzględnione, w całości lub w części, czy też nie). Jeśli strona nie zgadza się z tym orzeczeniem co do meritum albo podnosi zarzuty formalne dotyczące przebiegu postępowania, ochrony swoich praw w zakresie wyznaczonym przez dochodzone roszczenie może poszukiwać wyłącznie w sprawie, w której zapadło kwestionowane orzeczenie, wykorzystując przysługujące jej środki prawne, takie jak zwyczajne i nadzwyczajne środki zaskarżenia. W odniesieniu zatem do twierdzeń powoda, że został w sprawie IC 1/08 pozbawiony prawa do obrony, że nieprawidłowo rozpoznano jego wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, stwierdzić należy, że tego rodzaju zarzuty mogły zostać zgłoszone wyłącznie w tamtym postępowaniu i nim rozpoznane. Sąd dokonując kontroli w zakresie przewidzianym w art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. nie jest uprawniony do weryfikacji innego postępowania. W każdym przypadku, gdy stwierdzi, że dane roszczenie zarówno pod względem przedmiotowym jak i podmiotowym jest lub było już przedmiotem innego postępowania, obowiązany jest pozew odrzucić. Zatem ponieważ zachodzi zbieżność między roszczeniem zgłoszonym w sprawie IC 1/08 oraz w niniejszym postępowaniu, czego powód nie tylko nie kwestionuje, lecz co wprost potwierdza w rozpatrywanym zażaleniu, Sąd był zobligowany do odrzucenia pozwu.

Z przedstawionych przyczyn Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSA M. Iwankiewicz SSA A. Sołtyka SSA E. Skotarczak